

DONDERRAG DEN

5den MAART.

SURINAAMSCHÉ COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 2 Maart 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 28den Februarij II., N°. 243/218, de bevelen maatregel omtrent het ten anker komen bij het Fort Zeelandia, van de vertrekkende Noord-Amerikaansche Schepen, opgeheven zijnde, zoo wordt nuks bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebracht.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Februarij 1835,
zijn alhier geboren:

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
» » Vrouwelijk » 8 »

17.

In dezelfde maand zijn Overleden:
Van het Mannelijk geslacht 12 personen.
» » Vrouwelijk » 10 »

22.

Levensloos geboren: Geene.

Gehuwd: 2 Paar.

OVERLEDENEN.

Den 1, Jetta, dochtertje van Johanna Benschop, oud 8 maanden.

Den 2, Johanna, dochter van Abraham Folkert Nesselem, oud 16 jaren, 3 maanden en 10 dagen.

Den 3, Anna Nanetta Geertruida, dochtertje van Johanna Francina Brandon.

Den 5, Cornelis Hoeksma, (Matroos aan boord van de Lodewijk Antonie, Kapt. R. Tjebbes).

Idem, Johann Hansen, oud 28 j. (M. H.).

Den 7, Joseph Adolph, zoontje van Coba van Candanis van Dieulefit, oud 11 maanden.

Den 8, Frans Simon, zoon van Kettie Louisa, oud circa 3 jaren.

Idem, Jacoba Geertruida Lemmers, oud 26 jaren, 4 maanden en 8 dagen.

Idem, Amimba van Wind, oud 50 jaren.

Idem, Pieter Maij, oud circa 70 jaren.

Den 9, Frans Beudeker, oud 73 jaren, 1 maand en 7 dagen.

Den 10, Hendrik van F. van Leijdenhoop, oud 44 jaren.

Den 11, Premiere van Juda, oud 93 jaren.

Idem, Johanna Geertruida, dochtertje van Maria Francina van Goutière, oud 8 maanden en 22 dagen.

Idem, Cornelis Johannes Julius Adriaans, oud 34 jaren.

Den 13, Jacoba van Balach, oud 31 jaren.

Den 17, Jean François Boulanger, oud circa 43 jaren.

Den 18, Amelia Carolina, dochtertje van Jeannetton van Friderici, oud 5 maanden en 6 dagen.

Den 21, Jacob Nahar, oud 65 jaren.

Den 23, Isaij del Prado Jr., oud 46 jaren.

Idem, Jahan Hendrik Hagens, oud 32 jaren.

Den 26, Mustafa van Louisa van Matthijs van Eabrecht, oud 51 jaren.

BUITENLANDSE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, den 28 December.

Verscheidene onzer bladen houden zich met de vrees bezig, die men in België sedert de vestelling van het ministerie Wellington, voor een aanval van de zijde van Noord-Nederland doet blijken. Zij spreken bij die gelegenheid met de uiterste minachting van België, en gebruiken uitdrukkingen, die de voorstanders der Belgische onafhankelijkheid onaangenaam in de ooren moeten klinken. De Gazette de France zegt, dat de bezorgdheid der Belgische kamer van vertegenwoordigers te belagchelijker is, omdat men in Holland geen den minsten vijandelijken maatregel neemt. De Messenger merkt aan, dat men in België, zoo lang alles goed gaat, den mond vol heeft van de nationale onafhankelijkheid en de houding aanneemt, als men des noods Frankrijk tot rede zou willen brengen; maar dat men, zoodra het er op aan komt, om zich te verdedigen, dadelijk de oogen naar het zuiden wendt. » Het wordt tijd, » zegt dit blad, » dat dit propenspel een einde neme. Indien het onafhankelijk en onzijdig koninkrijk van Zijne Majesteit Leopold zich tegen een de helft kleiner Rijk niet weet te verdedigen, dan zal Frankrijk volgens de belangen van zijne eigene nationaliteit handelen. »

De Minister Thiers, die reeds sedert eenigen tijd tot lid der Fransche akademie was benoemd, heeft reeds zijne introredevoorering aldaar gehouden. De redevoering was voor een groot gedeelte van eenen staatkundigen aard. De heer Thiers vergeleek daarin Napoleon met Caesar, en Koning Lodewijk Philips met Willem III van Oranje, wiens voorzichtigheid hij bij herhaling hooglijk roemde. Aan het slot zijner rede maakte hij eene vergelijking tusschen twee te vroeg overleden leden der akademie, en verhiel zeer verre het lot van Cuvier, die met den onsterfelijken lauwer der wetenschap gekroond, ten grave was gedaald boven dat van Casimir Périer, die zijn leven in de dienst des vaderlands had verspild. — Eene talrijke menigte is bij deze zitting der akademie tegenwoordig geweest, en heeft den minister luid toegejuicht.

(Nederl. Staats-Courant.)

MENGELINGEN.

OVER HET WESTELIJKE EN OOSTELIJKE STELSEL DER MOGENDHEDEN VAN EUROPA.

(Vervolg en Slot van N°. 18).

Thans is de vraag, waarmede vereischt het belang van ons Vaderland de vereeniging, met het Oosten of met het Westen? Bij velen zal de wrok tegen Frankrijk en Engeland wegens de gebeurtenissen van 1831 en 1832, terstond zeggen: » tot het eerste. » Doch men overweegt, dat hertogten nergens slechter te pas komen, dan in de staatkunde. Toen men in 1783 vrede met Engeland sluiten moest, wilde men, uit verbittering wegens de rooverijen der Mogendheid, het verbond met dezelve

niet vernieuwen, en bekwam dus het helangrijke Nagapatnam in Oost-Indië niet terug; men zocht liever de vriendschap van Frankrijk, waarvan het gevolg was, dat deze Mogendheid hare vrienden in 1787 in de steek liet. — Doch daar en boven. — Wie is gevaarlijker? een open vijand of een laauwe, koele, onverschillige, onduidelijke vriend? Engeland en Frankrijk zijn er na Julij 1831 vooruitgekomen, dat zij België gunstiger zijn dan ons; de drie Oostelijke Mogendheden beweren het tegendeel, doch hebben nog niets voor ons gedaan, terwijl België van genen zeer veel bewijzen van de dadelijke hulp en belangstelling heeft ontvangen.

In een dagblad, hetwelk men zegt, dat meermalen artikelen of berigten van regeringswege ontvangt, is onlangs gemeld, dat Frankrijk en Engeland, onder belofte van aanzienlijke voordeelen, ons Vaderland tot hun stelsel zouden wenschen te zien overgaan. Indien zich dit bevestigd is het een hoogst opmerkelijk aanzoek, hetwelk eene rijpe overweging verdient. Zekerlijk zou er voor ons Vaderland, niets gelukkiger, niets meer gewenscht zijn, dan in geval van algemeenen oorlog, volmaakte onzijdigheid, gelijk van 1756 tot 1763. Daardoor zouden wij kans hebben, op nieuw, gedeeltelijk althans, den wereldhandel weder tot ons te trekken. Doch is dit onmogelijk, belet de veranderde toestand der wereld die onzijdigheid is het de vraag, naar welke zijde ons waarachtig belang zou moeten bevoorstellen.

Sedert eenige jaren vormen de beide hoofdmogendheden van het Westelijke Verbond eenen titel, die in gelukkiger dagen ons Vaderland met Engeland droeg, den titel der zee-mogendheden. En zij zijn het inderdaad. Geene zeemagt, welke tegen die van Engeland alleen op kan: hoeveel te minder tegen die van Engeland en Frankrijk vereenigd! Een verbond met de Oostelijke monarchen — en eene vredebreuk: en onze kusten zijn weder, gelijk in 1832, geblokkeerd, en onze rijke ladingen worden opgebracht; en daar wij geene zeemagt hebben, in staat om die te beschermen, zoo vallen onze kolonien, vooral het thans zoo bloeiende en handelsdrijvende Java, den vijand in handen; of, is dit het geval niet, zoo is ten minste elke rechtstreeksche handel daarmede belet. Doch dit is het niet alles. — Fransche, Engelsche en misschien Belgische troepen, (goed alles voor de achterhoede, of als bezetting van vestingen). — Zullen Holland aanvallen, vooreerst Staatsvlaanderen en misschien Zeeland; terwijl elders Gelderland en Noord-Brabant gevaar loopen, het onlogstoonel tusschen die Mogendheden en Pruisen te worden. Oostenrijk en Rusland zullen, wel is waar, hulp zender; maar hoe ver zijn die niet van de hand? De vereenigde Nederlanden zouden de voorpost van het Oostelijke verbond zijn, en het zou dat verbond zekerlijk veel waard zijn, dat hier de magt hunner vijanden eenigermate gebroken werd, tot zij tijd zouden hebben, eene geduchte legermagt bij elkander te brengen. Maar wij, het digst bij den brand gekookt, zouden daarbij de meeste schade hebben; en indien eindelijk de vijand werd afge-

slagen, (indien want de oorlogskans is onzeker) zou het land misschien verwoest, veldvaart en handel uit onze steden geweken zijn, en de nu reeds ondragelijke schuldenlast zou stellig eene nationale bankbreuk veroorzaken.

Wat hebben wij, aan de andere zijde, van Pruisen, Oostenrijk en Rusland te duchten? Een oorlog ook wel; maar, die ten minste niet ter zee, niet tegen de zenuw van den staat, tegen den handel, zou worden aangevoerd. Maar in het verdrag, dat Frankrijk en Engeland met ons, zoo het schijnt, wenschen te sluiten, zou men kunnen bedingen, van allen aanvallenden oorlog bevrijd te blijven, tegen volkomenen afstand van België, op den voet der bijna geslotene onderhandelingen, en van Waalach-Luxemburg tegen schadevergoeding elders. Het is toch onverantwoordelijk, dat het Duitsche Verbond, hetwelk Luxemburg niet, volgens zijnen plicht, voor den Koning tegen België heeft verdedigd, maar het vreedzaam door de Belgen heeft laten bezetten, onthans beletten wil, tegen gedeeltelijken afstand van Luxemburg, vrede te sluiten.

Deze vrede, de diep gevoelde behoefte van Nederland, zou de eerste vrucht zijn van het verbond met ons Westelijke naburen en met Frankrijk; en wij zouden dus, indien dit verbond zuiver verdedig was, zelfs vermindering der drukkende lasten daarvan kunnen te gemoet zien, terwijl wij financieel en misschien commercieel verloren zijn, bij een aanvallend verbond met het Oosten.

Het is waar, de thans zoo bloeiende Rijnhandel zou, bij geschillen met Pruisen, zeer kunnen lijden, en wel misschien geheel verboden worden. Doch men bedenkt niet, dat de Rijnlanden dien handel even zeer, misschien nog meer behoeven dan wij. Van waar zouden zij toch, ingeval van vredebreuk met Frankrijk en België, hunne onmisbare koloniale goederen bekomen, dan uit Holland? Natuurlijk zou dit zoo lang mogelijk eene vijandelijke houding tegen Duitschland vermijden, en zich daarom slechts voorwaardelijk met Frankrijk en Engeland verbinden, misschien slechts tot nauwere commerciële en vriendnabuurlijke betrekkingen. Doch zelfs het bezit van den Rijnhandel zou ons, bij het gemis onzer koloniën, het verlies onzer schepen, eene ernstige blokkade onzer havens en eenen oorlog aan den Nederrijn, zeer weinig baten.

Daarenboven vereischt de voorzigtigheid, dat men zich in verbanden bepaalt tot die zijde wendt, waar men de meeste bekwaamheid, en dus de meeste hulp van zijne vrienden mag verwachten. Of Oostenrijk, Pruisen en Rusland dit zijn, mag uit het bovenstaande blijken, maar wij zien, dat deze mogendheden zelfs, toen wij eenen landstorm tot onze verdediging oproepen, niets voor ons hebben gedaan: zouden zij ons nu niet weder aan hun eigenbelang opofferen? Ook wij daarentegen rondhorstig de vriendschap der Westelijke mogendheden zoeken, mogen wij vastelijk vertrouwen dat deze, de groote waarde van zulk eenen bondgenoot kennende, die hun stelsel voltooien zou ten Noorden aan den Rijn, gelijk Zwitserland ten Zuiden, ons niet alleen vele voordeelen zouden aanbieden, maar dat ook de althijl aangename, gerustbarende staat van gespannenheid, met die twee mogendheden door oprechte verzoening zou worden gevolgd. Het is daarentegen nauwelijks te verwachten, dat Pruisen, uit zijne Rijnprovinciën op ons eenen inval zou wagen.

„Maar rekent gij dan,“ zal men zeggen, „het mogelijke berwinnen van België voor niets?“ Voor zeer veel; maar dit pleit juist tegen het verbond met het Oosten. God beware ons, van ooit door de algemeene atgatkunde, althans der Duitsch-Russische Mogendheden, met de

zorg voor dien onrustigen nabuur, met deszele bewaking tegen Frankrijk, ten koste onzer schatten, van onzen handel, van het bloed onzer zonen, te worden belast.

Eene laatste bedenking moeten wij nog oplossen: „Komen wij daardoor niet in betrekking tot de omwenteling?“ wij zouden dit zijn, wanneer de koning van Frankrijk nog in de handen van mannen was, als Lafayette Lafitte. Maar eenmaal zich daarvan hebbende losgemaakt en den middelweg tusschen het oude stelsel der voorregten en der priesterheerschappij, en de monarchie met de republikeinsche instellingen gekozen hebbende is Frankrijk, wat zijne staatkundige inrigting betreft, voor Europa niet meer gevaarlijk.

(Curacaosche Courant).

ADVERTISSEMENTEN.

De President der Commissie ter regeling der Contributie voor de Schutterij over het loopende jaar, brengt bij deze te kennis van het Algemeen, dat de *Quotatie-Lijsten*, bevattende alle personen, dewelke ter betaling van Contributie zijn aangeslagen, van Heden tot de Negentienden dezer maand bij den Kapitein Kwartiermeester der Schutterij H. BENJAMINS, ter visie van belanghebbenden, liggen; kunnende de geene, welke oordeelen op te hooge Contributie te zijn gesteld, hunne bezwaren voor den Negentienden dezer maand, in geschrift bij voornoemden Kwartiermeester inleveren, terwijl de beslissing over dezelve, daarna aan de bevoegdheid van de Commissie van Doleantie zal worden onderworpen.

Paramaribo, den 4 Maart 1835.

De President der Commissie ter regeling der Contributie voor de Schutterij, H. KLINT.

TRANSPORTEN.

Den 20ten Februarij 1835. SIVEN JACOBS qq., aan G. L. RUPERHOFF, van het Huis en Erf, aan de Rust en Vredestraat, bekend onder L. D. N. 649.

Den 24ten S. F. FLIJ, Vendumeester, aan G. JACOBS, van het Erf en daarop staande Gebouwen, aan de Oranjestraat, L. A. N. 86, aangekomen hebbende den Boedel Jb. BENJAMIN JACOBS.

Den 2den Maart. Exploiteur bij het Gerechtshof, aan J. G. DE RANDAMIE, van de helft in het Huis en Erf, aan de Hoogestraat, L. D. N. 791; aangekomen hebbende ANDRIES AUGUST HALFHIDE.

Idem, Denzelven, van J. J. DE MESQUITA, L. A. DE MESQUITA, Cu, VALLEE en ISAAC DEL PRADO, van de Plant, die de *Grote Verrechting* cum annexen gelogen in de *Motkreek*, ter linkzijde in het opvaren, tusschen de Plantadjen Rijnbergen en Twee Gebroeders, aangekomen hebbende REINHARD GILLENSTEDE voor de helft, en voor de wederhelfte aan deszelfs Huisvrouw MARIA JOHANNA LABADIE.

Idem, Denzelven, van de Weduwe M. A. SALOMONS, van de Plantadje de *Nieuwe Hoop* cum annexen, gelegen aan de rivier boven *Commewijne*, ter rechterhand in het opvaren, tusschen de verlatene Plantadje *Sparipaba* en de *Vier Kinderen*; aangekomen hebbende het Fonds FRATRSINET en BANK.

Idem, Denzelven, van H. KAMERLING, van de Plantadje *Rauquenburg*, gelogen aan de rivier boven *Commewijne*, tusschen de Plantadjen *Vlaamenburg* en *Appa Cappel*; aangekomen hebbende het Fonds J. A. LUDEN.

Idem, Denzelven, van R. VAN BRESAN, van de Plantadje *Wederzorg*, gelogen aan de rivier beneden *Commewijne*, tusschen de Plantadjen *Katwijk* en *Vriendsbeleid*

en *Ouderszorg*; aangekomen hebbende de Erven KULENKAMP LEMMERS, wel F. J. GREVESTEN en Erven J. J. C. DE VRIES nom. ux.

Paramaribo, den 3 Maart 1835.

WENTHOLT, fung. Griffier.

(11917) De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Wees*, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer deser Kolonie, zal op Woensdag den 11den dezer, des namiddags ten vier uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: *Zilveren en Gouden Sieraden*, enz. enz. aankomende den Boedel JANKE EIJLTS, wed F. A. DERKZEN, eerder weduwe CASPAR HARMS.

Verder MEUBELAIRE GOEDEREN, MANS en VROUWEN KLEEDEREN, aankomende de Boedels: WILLIAM THORPE, MUSTAPHA van LOUISA van MATTHIJN van LOBBRECHT en THERESIA van WIJNTJES.

Paramaribo den 3 Maart 1835.

C. A. FISCO, 2de Commies.

De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Wees*, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer, zal op Woensdag den 11den dezer, des namiddags ten vier uren, publiek doen verkoopen: MEUBELAIRE GOEDEREN, MANS en VROUWEN KLEEDEREN, aankomende de desolote Boedels JOHANNES WIMMERS; RAPHAEL ABRAHAM A COHEN: JOHAN HENDRIK HAGENS; MARIANA JUDA, weduwe ABRAHAM ARON LAPIDYTH: THERESIA WILHELMINA KLOBBERT en JOHANNA FRANCINA BRANDON, van welke Boedels geene gelykzame Goederen zijn gevonden, om Credituren te kunnen oproepen.

Paramaribo den 3 Maart 1835.

C. A. FISCO, 2de Commies.

(11536) M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vennu verkoopen: PROVISIEN, STURGOEDEREN, CURACAOS SIGAREN in kistjes, en MEUBELN.

(11511) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Dinsdag den 10den dezer, des namiddags 4 uren, ten zijner Huize Verkoopen: 18 Koppen SLAVEN, aankomende den Boedel wijlen den Heer J. L. RELOTIUS.

GEVONDEN:

Een Gouden HOROLOGIE SLUTTEL, de Eigenaar kan dezelve tegen betaling der kosten en advertentie terug bekomen; te vinden dezer Drukkerij. (7316)

(11893) De ondergetekende vertrekt uit deze Kolonie, en verzoekt aan alle die hem verschuldigd zijn betaling; de nalatigen zullen (zonder onderscheid van persoon), in regten vervolgd worden.

F. W. WERTS.

Kapitein A. AHIERS Jr. voerende het Schip *Dina Maria*, is voornemens uiterlijk 15 Maart e. k. te vertrekken.

Verzoekt vriendelijk zijne Debitoren hun verschuldigde bij tijds te komen voldoen. (11899)

Paramaribo den 4 Maart 1835.

SCHEEPSTUDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 3 dezer, de Noord-Amerik. Brik *Cadet*, Kapt. WM. GROVER, van Boston, Passagiers: Dr. CRAGIN en Dr. HUBERT.

Gedrukt te Paramaribo, bij de ERVEN J. BRINK.